

بازخوانی یک «اقدام نابه‌جا» | رورشت

● ۲۰ شهریور ۹۲، محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه: هیچ برنامه‌ای برای ملاقات مستقیم با مقامات آمریکایی [در حاشیه‌ی اجلاس سازمان ملل] نداریم.

● ۴ مهر ۹۲، دیدار و مذاکره‌ی رودرروی ظریف و جان کری، وزیر امور خارجه‌ی آمریکا برای اولین بار در تاریخ انقلاب اسلامی

● ۵ مهر ۹۲، مکالمه‌ی ۱۵ دقیقه‌ای حجت الاسلام حسن روحانی و باراک اوباما، رؤسای جمهور ایران و آمریکا برای اولین بار در تاریخ انقلاب اسلامی

● ۵ مهر ۹۲، روحانی در نشست خبری پیش از بازگشت به تهران: برنامه‌ی مقدماتی برای این کار فراهم شده بود که بین من و اوباما دیداری برگزار شود. طرف آمریکایی برای این دیدار اظهار تمایل کرده بود. ما هم علی‌الاصول مشکلی برای این دیدار نداشتیم. اما در برنامه‌ریزی برای نحوه‌ی این دیدار و به خصوص نتایجی که می‌خواهد دیدار اول داشته باشد، وقت و زمان کافی نبود.

● ۱۳ مهر ۹۲، مقام معظم رهبری: برخی از آن چه در سفر نیویورک پیش آمد، به نظر ما به‌جا نبود. لکن ما به هیئت دیپلماسی ملت عزیزمان و دولت خدمت‌گزارمان خوش‌بین هستیم. البته به آمریکایی‌ها بدبینیم؛ به آن‌ها هیچ اعتمادی نداریم.

● ۱۴ مهر ۹۲، ظریف در جلسه‌ی کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی: ما فکر می‌کردیم مکالمه‌ها و گفت‌وگوها در حدی که انجام شده، در این حد مجوز داریم. ولی وقتی حضرت آقا اشاره کردند، برداشت ما این است که ایشان اولاً به گفت‌وگوی دکتر روحانی با اوباما انتقاد دارند و این را یکی از اقدامات نابه‌جا می‌دانند و طولانی شدن مذاکرات بنده و جان کری را از اقدامات نابه‌جا جای دیگر سفر می‌دانند.

